

»brez večjih intelektualnih sposobnosti« in tako dalje? Slednjič, ali po vsem tem družba še lahko upa, da bodo ti »intelektualno« itd. manj sposobni ostanki tovrstne »intelligence« mogli skrbeti »za etični, izobrazbeni in kulturni profil mladega rodu«?

Našteli bi lahko vrsto umsko popolnoma normalno razvitih ljudi, ki so doslej vztrajali in še vztrajajo v šoli, pa kljub razkrajajoči tlaki, ki jo šola kot kompleksna zadeva predavatelju nalaga, vendarle nekaj pomenijo tudi v širši javnosti. Precej je pri nas ljudi, ki so se sami pustili zaslužniti erosu pedagogike in mu žrtvujejo svoje umetniške in znanstvene ambicije. In kaj poreko vsi ti, če jih obdolžimo, da so to storili zavoljo skromnejših intelektualnih sposobnosti? Kdor tako sodi, se je pač poistovetil s tistim absurdnim stihijским pojmovanjem, proti kateremu se tovariš Šifrer načelno vendar bori...

Upam, tovariš urednik, da so ti pomisleki objektivni, a da sva si edina tudi v misli, da smo v našem šolstvu še daleč od zglednega stanja. Toda za to, da so razmere takšne, kakršne pač so — kot na mnogih mestih vaš sodelavec pravilno in pogumno opozarja —, pa nikakor nismo krivi predvsem mladi, marveč tudi starejši, ki se v mnogih primerih obešajo na svojo prakso, s katero skušajo včasih prikriti svojo dejansko in tudi formalno pomanjkljivo izobrazbo, samo da bi očuvali svoj skromni kruhek. Učna mesta so zasédena, toda kdo sedi tu pa tam na njih? Dobro bi bilo kdaj pa kdaj pazljiveje pogledati, kakšna je pedagoška kvaliteta ljudi, ki so se na njih zasedéli, da ustvarjajo okoli sebe tako hermetično zaprt krog...

Morda bi bilo koristno tudi v to smer naperiti pero.

Ivan Mesiček

POPRAVEK

V 5. številu *Sodobnosti* je treba v kritiki Draga Šege *Moraliteta o tujem grehu* popraviti na str. 474: človeški *efekt* v človeški *afekt*, na str. 475 pa zunanje *sposobnosti* v zunanje *spodobnosti*.